

GEWIKT & GEWOGEN

Cees Bijlstra is van ons allemaal

Gebeurtenis: *Taal op it spoar* met Leny Dijkstra en Hiske Oosterwijk m.m.v.

Addy Scheele en Anke Piersma **Gezien:**

12/5 Gemeentehuis Buitenpost **Pu-**

bliek: uitverkocht **Nog te zien:** tot en

met 24 juni www.taalopitspoar.frl

★★★★☆

‘E n dan denk ik aan al die muziek van Cees die ligt te verstoffen. Kunnen we daar dan nooit meer wat mee doen?’ In *Taal op it spoar* blikt Leny Dijkstra terug op de carrière van de veertien jaar geleden overleden programmamaker en componist Cees Bijlstra. Maar deze voorstelling, waar het publiek met de naar Cees Bijlstra vernoemde trein naartoe kan reizen, blijft niet hangen in het verleden.

In een coupé in diezelfde trein reist Dijkstra samen met zangeres Hiske Oosterwijk door het leven, door hun carrières, maar vooral ook door Bijlstra’s repertoire dat vandaag de dag wat op de achtergrond is geraakt. Zijn nummers verlevendigen de dialogen tussen twee verschillende generaties, die vanuit de rechterflank worden begeleid door multi-instrumentalist Anke Piersma en toetsenist Addy Scheele.

Al snel komt Oosterwijk met Bijlstra’s *Sinne* op de proppen, dat ze met felle uithalen neerzet. En ontwikkelt zich een dialoog met anekdotes. Dijkstra sprankelt als ze over haar opleidingstijd spreekt, bij Schoevers in Amsterdam. Het administratieve werk was niets voor haar. Dan valt weer de naam Cees Bijlstra, als een van de mannen

die haar carrière ombuigt naar het theater.

Met Oosterwijk ging het anders. Zij studeerde in New York, de stad bood haar podia, maar ook veel onoprechtheid, gesimuleerde belangstelling. En dan wordt het gesprek vuriger. Dijkstra zou, stelt haar medepassagier, onderweg zijn naar een auditie, naar een nieuw doel. En zelf gaat Oosterwijk een optreden tegemoet en zingt ze tijdens de reis *Vesoul* op muziek van Jacques Brel.

Als Dijkstra de muziek en teksten van Bijlstra lijkt te claimen, grijpt Oosterwijk in. „Cees is van ons allemaal.” Het optreden wordt losser, lacheriger, opener. De ingezette hommage wordt een treffen van twee lotgenoten die zich ieder op een ander punt in hun artistieke carrière bevinden. Maar Bijlstra is nooit ver weg.

Totdat Oosterwijk met een agent op de proppen komt, ligt er even een samenwerking in het verschiet. Maar nee. Dijkstra stuitert, wil uitstappen. En dan volgt de ontzuivering. Voor de een blijkt de treinreis een bestemming op zich en is er geen nieuw doel. Voor de ander is het slechts een tussenschakel.

Tekstschrijver Leo Dijkstra heeft het goedkope en voor de hand liggende omzeild met deze frisse samenspraak, die weliswaar verder had kunnen worden uitgediept, maar wel met het gevaar dat dit het aandeel Cees Bijlstra verzwakte. Dat is niet gebeurd.

RUDOLF NAMMENSMA